

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรการโรงแรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนวัดคลองสน จังหวัดตราด นี้ เป็นการวิจัยเชิงประเมินซึ่งมีสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผู้บริหาร มีความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

อาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55

นักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67

2. ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

ผู้บริหาร มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้าน โครงสร้างของหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านอาจารย์ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมากและโดยภาพรวมทั้งหมด มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79

อาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านอาจารย์ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ด้านนักเรียนโดยภาพ รวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านสิ่งสนับสนุนอื่นๆ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก และโดยภาพรวมทั้งหมด มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65

นักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้าน โครงสร้างของหลักสูตร ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้าน รายวิชาในหลักสูตร โดยภาพรวม มีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง ด้านอาจารย์ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลางด้านนักเรียน โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปาน ด้านสิ่ง สนับสนุนอื่นๆ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และโดยภาพรวมทั้งหมด มีความ เหมาะสมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63

3. ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร

ผู้บริหาร มีความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการของหลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตร โดย ภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม มีความ เหมาะสมในระดับมาก และโดยภาพรวมทั้งหมด มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

อาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม มีความ เหมาะสมในระดับมาก และโดยภาพรวมทั้งหมด มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

นักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม มีความ เหมาะสมในระดับปานกลาง และโดยภาพรวมทั้งหมด มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62

4. ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตรนักเรียนที่เรียนหลักสูตรการโรงแรมกลุ่มสาระการ เรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทุกคน และผู้ประกอบการ มีความ คิดเห็นว่า การปฏิบัติงานของนักเรียน โดยภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77

5.2 อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรการโรงแรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี โรงเรียนวัดคลองสน จังหวัดตราด มีประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในภาพรวม อาจารย์เห็นว่า มีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาก็คือผู้บริหารที่เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะว่า ข้อความที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการโรงแรม สาขาการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนวัดคลองสน จังหวัดตราด ที่ใช้ในปัจจุบัน แต่ละข้อมีความเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนสามารถคิดเปรียบเทียบ วิเคราะห์ เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และสามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มีสิ่งใหม่เกิดขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนต่อสังคมและประเทศชาติในสถานการณ์ปัจจุบัน ดังคำกล่าวของ สัจจ อุทรานันท์ (2532, น.211) ว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ดีควรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยการมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีค่านิยมที่ถูกต้อง และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จากผลการวิจัยด้านการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังกล่าว มีค่าอยู่ในระดับมากและมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังกล่าว ได้มีการวางแผนร่วมมือกันเป็นอย่างดีจากคณาจารย์ในสาขาวิชา ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ที่ได้ร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ดี ดังคำกล่าวของ พิสนุ ฟองศรี (2549, น.135) ว่าหลักสูตรที่ดีควรมีคุณลักษณะดังนี้คือ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและสังคม มีความชัดเจนและมาจากข้อมูลพื้นฐานที่ถูกต้อง และพัฒนา นักเรียนครบทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัยอย่างสมดุลกัน การจัดกิจกรรมต่างๆ สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง มีความยืดหยุ่นและสามารถประเมินผลได้

2. ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ในภาพรวม มีค่าอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ในภาพรวม มีค่าอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสายสมร เทพนาโสภณนัสส์ (2532) การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้รูปแบบการประเมินจำลองชิปปี (CIPP Model) ผลการวิจัย พบว่า โครงสร้างของหลักสูตรเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตรวม หน่วยกิตหมวดวิชา และหน่วยกิตรายวิชา ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดี เนื้อหาของหลักสูตรมีความน่าสนใจ ความทันสมัย แต่ยังคงมีความซ้ำซ้อนค่อนข้างมาก ปริมาณเนื้อหา มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต และเนื้อหารายวิชาส่วนใหญ่มีประโยชน์และมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพค่อนข้างมาก

2.2 ด้านความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน ในภาพรวม อาจารย์เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและนักเรียน เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน วิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน วิชาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเบื้องต้น ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาตลอดหลักสูตร และความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านรายวิชาในหลักสูตร ในภาพรวม นักเรียนเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า การกำหนดเนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร สอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิร ภูสาระ (2546, น.111) ได้ให้ความเห็นถึงการเลือกเนื้อหาของนักพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า ควรใช้เหตุผลในการเลือกเนื้อหา พิจารณาเนื้อหาที่นักเรียนมีความพร้อมที่จะรับตัดสินใจเลือกเนื้อหาหรือหลักการใหม่ๆ เข้าไปเป็นเนื้อหาเพิ่มเติมในหลักสูตร ปรับความสามารถในการรับรู้เนื้อหาของนักเรียนและความสำคัญของวิธีการเรียนให้มีความเหมาะสมที่เท่าเทียมกัน พิจารณาเนื้อหาที่จะสอนให้สอดคล้องกับวิชาได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ การกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมในหลักสูตรจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ ในการจัดเนื้อหาใด ก่อนหลัง ในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพนั้น จะต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้

2.4 ด้านอาจารย์ ในภาพรวม ผู้บริหารเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและอาจารย์เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจารย์มีการจัดทำแผนการสอน และปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ อาจารย์มีคุณสมบัติตรงตามหลักสูตรสาขาวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งชี้ให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการนำหลักสูตรไปใช้สอน สอดคล้องกับคำกล่าวของ บุญชม ศรีสะอาด (2537, น.1) ว่าอุดมการณ์ที่สำคัญในการสอนก็คือ การมุ่งให้นักเรียนทุกคนบรรลุผลการเรียนรู้ การที่จะสามารถบรรลุอุดมการณ์ของการสอนหรือทำได้ใกล้เคียงกับอุดมการณ์ของการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องพัฒนาการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่พบอยู่บ่อยๆ ดังนั้น ผู้สอนควรพัฒนาการสอนของตนอยู่เสมอ ซึ่งจะบังเกิดผลดีต่อนักเรียน ทั้งถึง สังคม และประเทศชาติ

2.5 ด้านนักเรียน นักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา สุขสันต์ (2546) การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงรายน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงราย ในด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร และประเมินผลผลิตของหลักสูตร ประชากรที่ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ จำนวน 21 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 48 คน ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 - 2545 จำนวน 47 คน ครูฝึก จำนวน 23 คน และนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ จำนวน 23 คน

แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ด้านประเมินปัจจัยเบื้องต้นพบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

2.6 ด้านสิ่งสนับสนุนอื่นๆ อาจารย์เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิ วรประดิษฐ์ (2555) การประเมินหลักสูตรท้องถิ่น วิชาการปลูกผักปลอดสารพิษของเกษตรกรบ้านเปรี๊ต ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการปลูกผักปลอดสารพิษจากสารพิษของเกษตรกรบ้านเปรี๊ตในตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด โดยใช้รูปแบบการประเมินซีบีซี (CIPP Model) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน กำหนดใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 34 คนเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสารเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับสภาพแวดล้อมภายนอกแบบประเมินหลักสูตรจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินสำหรับผู้เรียน แบบประเมินสำหรับผู้ช่วยสอน และแบบประเมินของผู้เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ร้อยละค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมินหลักสูตรปรากฏ ดังนี้ พบว่าส่วนประกอบที่สนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ สถานที่ สื่อการเรียนรู้ และวัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสมในระดับมากทุกรายการ

3. ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตรโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยุทธ์ ทะสุนทร (2540) การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี สาขาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 โดยใช้รูปแบบการประเมินซีบีซี (CIPP Model) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร ครู -อาจารย์ และนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรและการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชาและวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเหมาะสมมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการติดตามประเมินผลปัญหาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบต่อเนื่องมีการประชุม / ปรึกษาหารือระหว่างผู้เกี่ยวข้องเพื่อร่วมแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิ วรประดิษฐ์ (2556)

การประเมินหลักสูตรท้องถิ่นวิชาการปลูกผักปลอดสารพิษของเกษตรกรบ้านเปรี๊ด ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษของเกษตรกรบ้านเปรี๊ดในตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด โดยใช้รูปแบบการประเมินซีบีพี (CIPPModel) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน กำหนดใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 34 คนเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสารเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับสภาพแวดล้อมภายนอก แบบประเมินหลักสูตรจำนวน 2 ฉบับได้แก่ แบบประเมินสำหรับผู้เรียน แบบประเมินสำหรับครูผู้ช่วยสอน และแบบประเมินของผู้เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ร้อยละค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมินหลักสูตรปรากฏว่า ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ด้านการเตรียมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สำหรับด้านเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และนักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปณวัฒน์ วัฒนวิทย์ (2548) การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้โมเดล CIPP ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรในด้านบริบทแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ประชากรของงานวิจัยประกอบด้วย อาจารย์จำนวน 6 คน นักศึกษาปัจจุบันและผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 43 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสอนและการประเมินผลและผลที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3.4 ด้านการปฏิบัติงานของนักเรียน ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร โดยภาพรวม ผู้ประกอบการเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับวิจัยของสุพัตรา สุขสันต์ (2546) การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร และประเมินผลผลิตของหลักสูตรประชากรที่ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ จำนวน 21 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 48 คน ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 - 2545 จำนวน 47 คน ครูฝึก จำนวน 23 คน และนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ จำนวน 23 คน แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย ด้านผลผลิตของหลักสูตรในด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่าอาจารย์ ครูฝึกและนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกเรื่อง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่อิงพัฒนาการของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อพัฒนานักเรียนให้ได้เต็มตามศักยภาพ มีการติดตามว่า อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม
2. ควรให้มีการจัดการเรียนการสอน ที่นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเสริม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของอาจารย์และนักเรียน มีการติดตามว่า อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือซักถามข้อสงสัยได้
3. ควรให้มีการทำวิจัยชั้นเรียนมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของนักเรียน และนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนานักเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักเรียนสาขาการโรงแรม ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน